



1

TUNGETALEN — ET TEGN

Helt siden dampmaskinens oppfinnelse har teknologien og vitenskapen gjort store framskritt.

Nesten ingenting er utenkelig lenger. Mange mener at sammen skal mennesket, teknologien og naturen klare alt. Siviliserte mennesker er stort sett opptatt av å gi alt som skjer på jorden, i havet og i universet en *vitenskapelig* og *naturlig* forklaring. Vitenskapen har lært de fleste av oss opp til å tro at vi er mer eller mindre et tilfeldig produkt av naturen. Flere er nå også kommet til den slutning at dersom vi skader naturen, vil den til slutt ødelegge oss. Dette gir oss ikke noe særlig trøst eller håp!

På den moralske siden, det som har med vårt forhold til hverandre å gjøre, ser det ut til at vi er blitt vår egen lov. Ingen skal fortelle selvstendige mennesker at noe er rett og at andre ting er galt! Det finnes få absolutter igjen. Menneskeheten går sine egne veier og folk spør nå hverandre: “Hva er rett og galt for *deg* i *din* situasjon?” Tanken om at naturen er menneskets “gud” er ved å gjøre troen på det overnaturlige nesten overflødig. En slik livsfilosofi har vært med til å skape et vakuum hos mange mennesker. De går lei av å knytte ordene “kraft” og “styrke” til uttrykk som elektronikk, mekanikk, atomkraft eller naturkrefter. Mange er kommet dit hen at de savner en *overnaturlig kraftdimensjon* i livet. De er på leting etter *overnaturlige opplevelser*.

“Tungetale,” slik den ofte kommer til uttrykk i dag, blir oppfattet av mange som en unik opplevelse. (Den synes å fylle et tomrom som mange nåtids mennesker kjenner). De forteller om en tilfredsstillelse som uinnvidde personer knapt forstår. For dem er tungetalen et *tegn* på at man er blitt lagt merke til av en *overnaturlig* kraftkilde. Dette kan gi mennesker en trygghets følelse, men andre er også blitt skremt av det. I vår del av verden består den gruppe mennesker som “taler i tunger” stort sett av bekjennende kristne. Man henviser derfor til Bibelen for å forklare tungetalen for andre — eller gjør man egentlig det? I dette studieheftet skal vi begynne med å rette Bibelens søkelys inn på tungetale “tegnet.”

TUNGETALEN ER ET “TEGN” PÅ OVERNATURLIG KRAFT — MEN...

- Matteus’ 24 kapittel dreier seg i stor grad om hvilke tilstander som vil prege den åndelige og religiøse arenaen på vår klode i tiden like før Jesu gjenkomst. Hva sa Jesus i denne sammenheng? Matt 24:11.24-25 (NT 33)**

Svar: “Mange _____ skal stå fram og føre _____.

(v. 24) For _____ messiaser og _____ profeter skal stå fram og gjøre _____ og _____, for om _____ å føre _____ selv de _____, jeg har sagt dere det på _____!”

Merk! Jesus minnet om at vi må være forsiktige med å tro at *alt* som heter “tegn og under” stammer fra Gud. Slike tegn kan umulig stamme fra Gud når de blir brukt til å føre folk vill! At Jesus regnet evnen til å “tale nye tungemål” som et “tegn,” ser vi i **Mark 16:17 (NT 68):**

“Og disse _____ skal følge dem som _____: I _____ skal de drive ut _____ ånder, de skal _____.”

2. Det var ikke første gang Jesus advarte mot en falsk trygghet i forbindelse med overnaturlige manifestasjoner. Står Jesus nødvendigvis bak “tegn og under” som blir utført — selv ved *hans* navn? Matt 7:15.21-23 (NT 8)

Svar: “Vokt dere for de _____! De kommer til dere i _____, men innvendig er de glupske _____. (v. 21) _____ enhver som _____ til meg: Herre, _____! skal komme _____ i _____, men _____ som _____ min himmelske Fars _____. _____ skal si til meg på den dag: Herre, _____! Har vi ikke _____ ved _____, og drevet ut onde ånder ved _____, og gjort mange _____ ved _____? Men da skal jeg si dem rett ut: Jeg har _____ dere. _____ fra meg, dere som _____!”



Merk! Like før dette leste vi: “Og disse *tegn* skal følge dem som tror: *I mitt navn* skal de drive ut onde ånder, *de skal tale nye tungemål*.” Men her ser man at anvendelsen av Jesu navn (i forbindelse med tegn som for eksempel tungetalen), er ingen garanti for at den utøvende part står på Guds side. *Det* avgjøres av hvor villig man er til å rette seg etter Guds vilje — samt ens uvilje mot å gjøre “urett.” Hva er det egentlig som skjer når man — ved Jesu navn oppnår kontakt med overnaturlige krefter som formidler tegn og under som ikke er fra Gud? Kan vi i virkeligheten da være vitne til en form for *spiritisme* (glupske ulver) i *kristen* forkledning (saueham)?

3. I denne sammenheng er det viktig å understreke at “tegn og under” skjer *alltid* ved hjelp av *overnaturlige* krefter. Noen vil kanskje hevde noe annet, men det er langt fra bibelsk. Tegn og under skjer *aldri* ved noen menneskelig medfødt kraft eller evne. Hvordan ble dette presisert av apostelen Peter etter at en mann som ikke kunne gå ble helbredet? Apg 3:12.16 (NT 146)

Svar: “Da Peter så det, talte han til folket: Israelitter, _____ er dere forundret over dette? _____ stirrer dere på oss, som om det var _____ eller _____ som gjorde at denne mannen kan _____? (v. 16) _____ vi tror på _____, har _____ gitt _____ til denne mannen som dere ser og kjenner. Den _____ vi _____ gjennom _____, _____ ham full _____ igjen, slik dere alle kan se.”

4. Hvis det ikke er en menneskelig medfødt evne eller kraft, og heller ikke Jesu guddommelige kraft som gjør seg gjeldene når “tegn og under” blir utført, hvem er da den aktive under-gjørende agent? 2 Tess 2:9-10 (NT 254)

Svar: “Når Den _____ kommer, har han sin _____ fra _____, og han opptrer med _____ og med _____ og _____.

Med _____ slags _____ han _____ som går _____,
_____ de _____ tok imot og _____, så de kunne
bli _____.”

Merk! Satan kan absolutt være den aktive agent — også i det “tegn” som tungetalen representerer. Dette kan være tilfelle selv i situasjoner der Jesu navn blir nevnt med jevne mellomrom. Det er interessant å merke seg at Satan gir kraft til å utføre “tegn og under” til *lovløse* mennesker som driver “med all slags *urett*.” Det vil nettopp være *det* som kjennetegner dem Jesus vil vise fra seg ved å si: “Jeg har aldri kjent dere. Bort fra meg, dere som gjør *urett*!” (Slik vi leste for litt siden i Matt 7:23). Mennesker blir forført ved hjelp av tegn og under fordi de har en egenskap der noe vesentlig *mangler*. Nemlig: Kjærlighet til Sannheten.

LITT ANGÅENDE SANNHETENS AVGJØRENDE BETYDNING

5. **a) Hvorfor kom Jesus til vår jord i følge samtalen han hadde med Pilatus ved slutten av sitt liv her? Joh 18:37 (NT 138) b) Hva ville Pilatus vite da han fikk denne opplysningen? Joh 18:38 (NT 138) c) Pilatus ventet dessverre ikke på svar. Hvilket svar kunne han ha fått? Joh 17:17 (NT 136)**

Svar a): “... For å _____ om _____ er jeg født, og _____ er jeg _____ til verden. Hver den som er av _____, hører _____ røst.”

Svar b): “ _____ er _____?” sa Pilatus. Deretter gikk han igjen ut til jødene og sa til dem: “Jeg finner _____ hos _____ mannen.”

Svar c): “Hellige dem i _____; _____ er _____.”

Merk! Mennesker kommer til å gå fortapt “fordi de ikke tok i mot og elsket sannheten.” Dette leste vi i 2 Tess 2:10. Dette betyr at de mangler respekt for mye av det Jesus kom for å vitne om. Han kom for å vitne om Sannheten. Men de stoler mer på egne sanser og inntrykk enn på hva Guds Ord, (som er sannhet) sier. Slik sett ligner de på Pilatus som stilte et retorisk spørsmål om hva sannhet er, — men de har ikke tid til å vente på det livsviktige svaret.

6. **Jesus var ikke alene om å advare mot “glupske ulver” som skulle snike seg inn i menigheten med vrang lære. Hvilken henstilling kom Paulus med til lederne av menigheten i Efesos i lys av denne negative utvikling? Apg 20:28-30 (NT 171)**



Svar. “Ta _____ på dere selv og _____
_____ den _____ som Den Hellige
Ånd har satt dere som _____ for.
Vær _____ for _____,
som han vant ved sitt eget blod. For jeg _____ at
når jeg har dratt _____, vil _____
_____ hos dere,
og de skåner _____ hjorden. Og blant dere _____ skal noen menn stå fram og
_____ med _____ for å trekke disiplene med seg.”

Merk! Slik er det i menighets sammenheng. En menighet må passes og ledes. Ledere i kristne menigheter staker ofte ut kursen for sine medlemmer. Det er et stort ansvar – og til tider har de valgt en kurs som ikke tar hensyn til verken Jesus’ eller Skriftens lære og advarsler.

7. **Profeten Daniel røpte at nettopp sannheten skulle bli utsatt for angrep av en åndelig maktfaktor. Hva sa han i den anledning? Dan 8:11-12 (GT 997)**

Svar: “Selv mot _____ over hæren brasket det seg. Det tok fra ham det daglige offer, og stedet hvor hans _____ står, ble _____. Det reiste seg _____ og opprettet en _____ i strid med det daglige offer. Hornet kastet _____ til jorden og hadde fremgang i alt det tok seg fore.”

Merk! Vi skal ikke her komme inn på hvem denne makten var/er og heller ikke på hvilken måte og i hvilken utstrekning sannheten skulle kastes til jorden ved den. Det kan man få en innføring i ved å ta et av Bibelkursene: “**Daniels Bok i Fokus,**” “**Åpenbaringen i Fokus,**” eller “**Tegn og Under i Fokus.**” Det eneste vi vil minne om i denne forbindelse er hvor viktig det er å verdsette sannheten slik den fortjener! I **Joh 8:31-32 (NT 124)** leser vi:

“Jesus sa da til de _____ som var kommet til _____ på ham: _____ dere _____ i _____, er dere _____ mine _____. Da skal dere _____, og _____ skal _____ dere _____.”



8. **Det overrasker kanskje noen hvor sterkt Bibelen understreker nødvendigheten av å være på vakt mot å bli lurt nettopp av “tegn og under.” Men dette er fordi Gud ikke er alene om å være drivkraften til slike overnaturlige manifestasjoner. Hvordan innledes en advarsel relatert til nettopp dette i Åp 18:2 (NT 318)?**

Svar: “Han ropte med veldig røst: "Falt, _____ er _____ den store! Den



er blitt et _____ for _____, et _____ for alle slags _____, ja, en tilflukt for alle slags _____ og avskyelige fugler.”

Merk! Nå skal vi legge merke til hva disse onde åndene er opptatt av å gjøre! “Babylon” er en åndelig maktfaktor som vil gjøre seg gjeldene i økende grad i tiden før Jesu gjenkomst — også kalt “Den Allmektiges store dag.” Når vi leser om dette

åndelige Babylon, ser vi mot slutten av det 16. kapittel i Åpenbaringsboken, at den består av tre (3) grupperinger som alle har en fellesnevner. Nemlig onde ånder. Vi ser dem i **Åp 16:13-14 (NT 316):**

“Da så jeg at det fra _____ og fra _____ og fra den _____ kom ut tre _____, som lignet _____. Dette er _____ som gjør _____ og _____, og de går ut til kongene i _____ for å samle dem til _____ på Guds, Den Allmektiges _____.”

Det er verd å merke seg at den samlende demoniske faktor mellom disse tre samarbeidende frafalls- grupperingene, kommer ut fra deres “gap” og “munn.”

Demonenes overnaturlige virksomhet med “under og tegn,” kommer altså til uttrykk gjennom noe som kommer ut fra *munnen*. Vi så at disse urene ånder “lignet frosker.” Kan dette være et bilde på et tungetaletegn på villspor? *En frosk fanger som kjent sitt bytte ved hjelp av tungen* som den lar komme lyn kjapt ut fra munnen. (Når tungen treffer byttet, sitter det dessuten godt fast). Kan det tenkes at disse onde åndene fanger sitt bytte ved hjelp av en falsk form for tungetale?

9. a) Grunnen til at vi kan kalle “Babylon” for en *åndelig* maktfaktor, er at den har elementer i seg som forlanger *tilbedelse*. Men hvem blir egentlig tilbedt i denne sammenheng? Åp 13:4 (NT 314) b) Åp 13:8 (NT 314) c) Hvilket middel blir brukt til å forføre mennesker til å tilbe dyret? Åp 13:13-14 (NT 314) d) Åp 19:19-20 (NT 320)



Svar a): “Folk _____ [dvs. Satan, se Åp 12:9 (NT 313)] _____ hadde _____ [det første] _____, og de _____ og sa: “ _____ er _____, og hvem kan _____ det?”

Svar b): “Og alle som bor på jorden, skal _____ [det første] _____, _____ som fra verdens grunnvoll ble lagt, _____ har fått sitt _____ skrevet i _____ hos Lammet [Jesus], som ble _____.”



Svar c): “ _____ [andre dyret] gjør _____, lar til og med ild falle ned fra himmelen på jorden, like for _____ på folk. Det _____ dem som bor på jorden, _____ det _____ makt til å gjøre i [det første] dyrets _____. Og det sier til _____ at de skal lage en billedstøtte til _____ for _____ - det som var _____ med sverd, men _____ til.”



Svar d): “Da så jeg [det første] _____ og _____ med sine _____ samlet til _____ mot rytteren på hesten og hans hærskarer. Men _____ ble grepet og _____ med det den _____, han som gjorde _____ i dyrets _____ og med _____ alle som tok _____ og _____ av _____. Begge ble de kastet levende i _____ som brenner med svovel.”

Merk! Overnaturlige “tegn og under” utført ved hjelp av demoner er den direkte årsak til at lovløse mennesker velger å tilbe “draken,” “dyret” og “dyrets bilde,” heller enn å tilbe Gud i “ånd og sannhet.” Se **Joh 4:23 (NT 116)**. Hvem det første og andre dyret, samt dyrets bilde i Åpenbaringens 13. kapittel symboliserer, skal vi ikke komme inn på i dette kurset. Tar du kurset: “**Daniels Bok i Fokus**” eller “**Åpenbaringen i Fokus**,” vil du finne et svar på dette. **Nota Bene!** Hvis du tror at Bibelens siste bok: Johannes’ Åpenbaringens avsløringer om “tegn og under” *ikke* angår deg, anbefales kurset: “**Tegn og Under i Fokus!**”

BIBELSKE RETNINGSLINJER

10. Hvis det er Den Hellige Ånd som dirigerer tungen, har mennesket som taler i tunger da noe valg med hensyn til hva/hvor mye som skal sies eller ikke? 1 Kor 14:32-33 (NT 213)

Svar: “ _____ har _____
_____ som _____
_____, for Gud er _____
_____ Gud, men _____
Gud. ...”



Merk! Legg merke til hvem som skal ha herredømmet over hvem – så sant det er **Guds** Ånd som er drivkraften til det som sies. Gud er en *ordens* Gud. Derfor respekterer han vår frie vilje til *de* grader. Han lar oss bestemme over sin Ånd. Det er vi som skal avgjøre hvor mye – eller hvor lite vi skal si til en hver tid, — under *alle* omstendigheter.

11. Er det en fordel å “slippe tungen løs” når vi skal tre fram for Gud i forbindelse med vår tilbedelse og gudstjeneste? Jak 1:19.26 (NT 282)

Svar: “Dette _____ dere _____, mine kjære brødre: _____ skal være snar til å høre, men _____ til å _____ og sen til å bli sint. (v. 26) Den som mener at han _____ Gud, men _____ holder _____ i _____, han _____ seg selv, og hans _____ er _____.”

Merk! Når vi skal tilbe Gud vil vi jo helst at vår gudstjeneste skal ha verdi, men det oppnås altså ikke hvis vi ikke kan holde tungen i tømme.

12. Burde det være om å gjøre å si mest mulig i en gudstjeneste sammenheng, i følge vismannen kong Salomo? Fork 5:1-2 (GT 735)

Svar: “Vær ikke _____ med _____, og la _____ hjertet _____ seg når du vil _____ et ord for _____ ansikt. For Gud er i himmelen og du på jorden, la derfor _____! Med hardt slit følger drømmer og med _____ ord _____.”

13. Hva hadde Gud å si om de falske profeter, og hva hadde de for vane å gjøre med tungen? Jer 23:29-32 (GT 871)

Svar: “ _____, er ikke det som en _____, lik en _____ som knuser fjell? sier Herren. Derfor vender jeg meg mot _____, sier Herren, de som stjeler _____ fra _____. Se, jeg vender meg mot profetene, sier Herren, de som forkynner _____ bare de får _____ på _____. Jeg vender meg _____ som har _____ og _____, sier Herren. De fører _____ folk på _____ med sine

_____ og sitt _____. _____ har _____ dem eller _____ dem noe _____, og de er slett _____ til _____ for dette folket, lyder ordet fra _____.”

Merk! Slik kan det gå når tungen kommer på glid. Guds ord blir da lett tilsidesatt. Som kristne har vi et ansvar når det gjelder å styre tungen vår slik vi blir minnet om i **Ef 5:4 (NT 238)**:

“ _____, _____ og _____ vittigheter er også _____. Si heller takk til Gud!”

14. På hvilken måte la Jesus vekt på nødvendigheten av å øve kontroll over tungens aktiviteter? Matt 12:36-37 (NT 16)

Svar: “Det sier _____ dere: _____ menneskene sier, skal de _____ for på _____ dag. Ja, etter _____ skal du kjennes _____, og etter _____ skal du _____.”

Merk! Vi tenker kanskje for lite over hvor giftig tungen kan være hvis vi ikke tenker oss om før den settes i bevegelse. Vi avslutter dette studiet med en påminnelse om nettopp det. Se **Jak 3:4-6 (NT 284)**:

“Ja, selv store _____, som drives av sterke vinder, kan styres med et _____ dit styrmannen vil. Slik er det også med _____: Den er et _____, men kan _____ av store ting. Tenk på at en _____ kan sette den _____ skog i _____! Også _____ er en _____; som en verden av _____ står den blant våre _____. Den _____ og setter livshjulet i brann, men selv settes den i brann av helvete.”

Som en forberedelse til det neste studiet, skal vi her til slutt forsøke å definere hva vi mener med uttrykket: “Tungetale.” I Bibelen blir selve tungen fremstilt som et lem som kan “fylles opp.” Et eksempel er Salm 126:2 (GT 681): “Da *fyltes* vår munn med latter, *vår tunge* med jubelrop.” Når et menneske uttaler en løgn, fremstilles tungen som falsk, slik vi ser i Salm 120:2 (GT 679): “Frels meg fra lepper som lyver, fra *falske tunger* Herre!”



Hvis vi tenker oss en tom fyrstikkeske, kan dette sammenlignes med vår tunge (dvs. vårt vokabular) ved fødselen. Tungen var da — tom for ord og gloser. Etter hvert som vi blir eldre, og lærer oss nye ord og vendinger, blir “fyrstikkesken” (tungen/språket) *gradvis* fylt opp med “fyrstikker” *én for én* (dvs. ord og vendinger som til sammen utgjør vårt morsmål). Dette er den *vanlige* prosess et menneske må i gjennom når det skal tilegne seg morsmålet, eller et nytt/annet språk.



Den naturlige prosess som er beskrevet overfor, er *ikke* tungetale. Når tungetalen omtales i Bibelen, er “fyrstikkesken” helt tom for “fyrstikker” i det ene øyeblikket og i det neste — er den full. Tungen er *plutselig* blitt “fylt opp” med et vokabular — på *overnaturlig* vis.

Det neste studiet skal ta for seg tungetalens historikk slik den kommer til uttrykk i Bibelen.